

PRZEDSZKOLNY ŚWIAT
MUZYKI I RYTMIKI

Program zajęć z Rytmiki
w Przedszkolu Miejskim w Łęknicy
w roku szkolnym 2020/2021

Łęknica

Muzyka jest dziedziną sztuki, która pozwala dziecku na kontakt z prawdziwymi dziełami, wobec których może ono mieć podobną postawę intelektualną i podobne przeżycia jak człowiek dorosły.

Dzieci, słuchając muzyki spontanicznie wychwytyją regularności, które potem stosują w improwizacjach wokalnych. Te regularności mają także istotne znaczenie w edukacji matematycznej dzieci, szczególnie w rozwoju np. dziecięcego liczenia.

Muzyka przyczynia się również do kształtowania dziecięcej wyobraźni.

Jest też źródłem radości, odprężenia i ukojenia. Dlatego w wychowaniu przedszkolnym coraz częściej stosuje się elementy muzykoterapii oraz ćwiczeń muzyczno-ruchowych. Muzyka zaspokaja potrzebę przeżyć estetycznych i jest przyczyną bezinteresownych wzruszeń.

Jako pierwszy ujęcie funkcji wychowawczych muzyki w pełni zrozumiał i przełożył na język praktyki muzycznej Emil Jaques-Dalcroze. Ten szwajcarski muzyk i pedagog, wrażliwy na wszystkie przekazy sztuki, stworzył własny program wychowania muzycznego, który opierał się na postępowych poglądach pedagogiczno-filozoficznych jego czasów.

Rytmika stanowiła podstawę metody i polegała na odtwarzaniu przebiegu muzycznego za pomocą ruchów ciała. Była nie tylko metodą umuzykalnienia, ale miała wszechstronne cele wychowawcze. Jednym z nich było kształcenie uważnej, skoncentrowanej postawy dziecka w oczekiwaniu na polecenia muzyczne i kształcenie gotowości reakcji - szybkości, a w sumie rozwijanie aparatu mięśniowo-ruchowego i podporządkowanie go woli dziecka. Ponadto rytmika miała na celu kształcenie wielu dyspozycji typu intelektualnego: intensywności i

podzielności uwagi, sprawnego spostrzegania, sprawnej pamięci, procesów porównywania i analizy, procesu myślenia prowadzącego do twórczych rozwiązań wyrażonych ruchem.

Dla dzieci rytmika jest rozrywką integrującą je ściśle z rówieśnikami, pozwalającą na tworzenie nowych więzi społecznych. Koryguje trudności w procesie kształtowania osobowości dziecka polegające na występowaniu nadmiernej ruchliwości, braku koncentracji, uwagi. Poprzez zainteresowanie dzieci wspólną zabawą eliminuje się u nich cechy egocentryczne, uwrażliwia na troski kłopoty innych osób, wzbogaca treści emocjonalne w życiu dziecka.

Rytmika realizuje między innymi następujące cele wychowawcze:

- ćwiczenia społecznych zachowań;
- zdolność kontaktowania się;
- zdolność wczuwania się;
- samodzielność i przystosowanie się do grupy;
- poczucie własnej wartości;
- poczucie pewności siebie i zaufania do siebie;
- umiejętność samooceny;
- samokontrola.

Teresa Krzyżowska pisze:

„Ruch zgodny z muzyką przyczynia się do wyrobienia estetycznej postawy i kształcenia kultury ruchowej przenoszonej do życia codziennego. A właściwe „wyżycie” się ruchowe dziecka, daje mu odprężenie i naturalne nie obciążające nadmiernie zmęczenie fizyczne, co stanowi jeden z bardzo ważnych elementów terapeutycznych” .

Zatem z całą odpowiedzialnością można stwierdzić, że „Rytmika” jest jednym z głównych środków terapeutyczno-wychowawczych, które w znamienny sposób doskonałą dysharmonie osobowości dzieci.

Rytmika jest metodą wychowania muzycznego, estetycznego i ogólnego. Poprzez aktywne formy obcowania z muzyką jak ruch, śpiew, improwizacja, wprowadza dziecko w świat muzyki, wyzwala dziecięcą emocję i wyobraźnię. W zakresie wychowania estetycznego i ogólnego rytmika uwrażliwia na piękno w muzyce, ruchu i otaczającym świecie. Współdziała z programem wychowania w kształtowaniu i rozwijaniu pozytywnych cech osobowości. Powyższe cele osiąga

się przez:

- rozwijanie sprawności słuchowo-ruchowych i słuchowo-głosowych;
- rozwijanie dyspozycyjności aparatu ruchowego.

MATERIAŁ NAUCZANIA

A. Śpiew i ćwiczenia słuchowo-głosowe:

1. Śpiewanie piosenek w skali od c1 do c2 zbiorowo i indywidualnie. 2. Doskonalenie aparatu mowy:

- mówienie krótkich tekstów w odpowiednim rytmie.

3. Kształcenie słuchu muzycznego i pamięci muzycznej:

- rozróżnianie śpiewanych dźwięków wyższych i niższych;
- śpiewanie melodii gamy durowej z powszechnie znanymi tekstami;
- śpiewanie melodii trójdźwięków - durowego i molowego;
- pokazywanie kierunku linii melodycznej wznoszącej i opadającej w pochodzie sekundowym;
- śpiewanie krótkich melodii z łatwym tekstem intonowanym od podanych dźwięków;
- improwizowanie melodii do podanych tekstów;
- rozpoznawanie piosenek na podstawie melodii nuconej lub granej, względnie rytmu granego na bębenkach.

4. Słuchanie krótkich utworów muzycznych o różnym charakterze.

B. Zabawy muzyczno-ruchowe:

1. Realizacja ruchem zmiany tempa, rytmu i dynamiki.

2. Ćwiczenia poczucia metrycznego:

- wyczuwanie i zaznaczanie ruchem początku taktu dwu, trzy i czteromiarowego;
- umiejętność policzenia miar taktu (takt wypełniony ćwierćnutami) oraz zobrazowanie tego ułożeniem odpowiedniej ilości np. klocków.

3. Realizacja ćwierćnut i ósemek w zabawach (np. „Dwa pociągi”, „Dwa kółka zegarowe” itp.).

4. Realizowanie rytmizowanych tekstów, rytmu piosenek, na instrumentach perkusyjnych, klaskaniem lub krokami.
5. Realizowanie rytmów jednotaktowych złożonych z ćwierćnut, ósemek, półnut, pauzy ćwierćnutowej oraz ugrupowań (jako podskok, jako galop - „konik”).
6. Pokazywanie ruchem początku i zakończenia frazy muzycznej.
7. Zabawy rozwijające wyobraźnię i inwencję twórczą:
 - komponowanie „figur” przez dwoje, troje, czworo dzieci (szukanie kontrastów ruchowych;
 - improwizowanie ruchu w określonym rytmie .
 - inscenizowanie piosenek według pomysłów dzieci.

C. Kształcenie motoryki:

1. Ćwiczenia sprawności ruchowej i estetyki ruchu:
 - prawidłowe stawianie nóg w chodzeniu, bieganiu, podskokach z zachowaniem prawidłowej postawy ciała;
 - ćwiczenia rąk - klaskanie z kolistym prowadzeniem ramion;
 - ćwiczenia z rekwizytami - piłki, tarcze, szarfy itp.
2. Zabawy taneczne:
 - elementy tańców regionalnych - cwał, podskoki, zeskok obunóż, przytup w rytmie dwie ósemki, ćwierćnuta;
 - opracowanie jednego lub dwóch tańców regionalnych

UWAGI O REALIZACJI PROGRAMU

Zajęcia powinny odbywać się w pogodnej atmosferze przy zachowaniu dyscypliny koniecznej do prowadzenia zajęć ruchowych, ale pozwalającej na swobodę ruchową dzieci oraz indywidualizację ich wypowiedzi ruchowych, wokalnych i innych. Nadmierna dyscyplina i wyćwiczenie gotowych schematów ruchowych nie rozwija dzieci i nie ma nic wspólnego z rytmiką.

W zajęciach z dziećmi należy wiele czasu poświęcić na rozśpiewanie dzieci i nauczanie ich słuchania muzyki. Już od pierwszych zajęć należy dbać o prawidłową emisję głosu w śpiewie. W żadnym wypadku nie należy pozwolić dzieciom na krzyk, ponieważ niszczy to delikatny aparat głosowy dziecka. Również od chwili zetknięcia się dzieci z instrumentami perkusyjnymi należy je uczyć prawidłowego wydobywania dźwięku i wrażliwości na jego barwę. Gra na instrumentach perkusyjnych nie może przekraczać 10 minut, ponieważ jest to jednak „hałas”, który może spowodować zmęczenie systemu nerwowego dzieci.

Wskazane jest różnicowanie rejestrów, dynamiki piano i mezzoforte oraz dbałości o prowadzenie ładnej linii melodycznej i kulturę dźwięku.

Ulubioną formą zabaw dzieci jest „opowieść ruchowa” pozwala ona bowiem na naśladowanie zapamiętanych czynności, prac a także prób improwizowania w ruchu. Zabawom tym musi towarzyszyć muzyka improwizowana, która porządkuje tempo i rytm ruchu oraz wprowadza nastrój i podkreśla charakter wykonywanych czynności. Dzieci powinny się poruszać w rozsypce po całej sali. Utrzymywanie dzieci przez cały czas w kole odwraca ich uwagę od słyszenia muzyki i zmusza do skierowania całej uwagi na utrzymanie koła.

Zajęcia kształcące wyczuwanie początku taktu oraz zakończenia frazy muzycznej stanowią przygotowanie do łatwych form tanecznych, z grupą dzieci sześcioletnich, powinny zmierzać do rozwijania dojrzałości szkolnej. Dzieci odczuwają dużą satysfakcję i zadowolenie przy realizowaniu stawianych im zadań oraz pokonywaniu związanych z tym trudności. Przy takich okazjach powinno dostrzegać się te wysiłki. Jest to szczególnie ważne w stosunku do dzieci nieśmiałych, aby nabrały wiarę we własne siły i przekonanie o celowości podejmowanych wysiłków. Dzieci mają też dużo pomysłów własnych w tworzeniu i realizowaniu zabaw. Pomysły te należy włączać do ogólnej zabawy i akceptować, gdyż zachęca to dzieci do aktywnego udziału w zajęciach i pobudza ich inicjatywę.

W doborze piosenek powinno się również zwracać uwagę na tekst, który może być ćwiczeniem ortofonicznym. Do zabaw dla dzieci włącza się również tańce. Tańczenie wymaga sprawności fizycznej orientacji ruchowo-przestrzennej, pamięci muzyczno-ruchowej i szybkiej orientacji. Dlatego włączenie elementów tanecznych do zabawy sprawia dzieciom przyjemność.

Zajęcia z rytmiki wpływają na przyśpieszenie muzycznego rozwoju dzieci i pozwalają na realizację obszerniejszego programu umuzykalniania niż zakłada to „Program wychowania w przedszkolu”.

PLAN ZAJĘĆ RYTMIKI

W wieku przedszkolnym zaczyna się kształtować świadomość muzyczna dziecka, choć nie potrafi ono tego jeszcze uzewnętrznić.

Wybitny pediatra holenderski Boekhalt powiedział: „To, co dziecko zdobywa do 3 lat jest równoważne z tym, co dziedziczy.”

DZIECI TRZYLETNIE

ROZWÓJ PSYCHOFIZYCZNY

Pod względem fizycznym trzylatek jest niewytrzymały. Mięśnie jego zawierają więcej wody, mniej białka i substancji stałych niż u dorosłych; są delikatne, luźno przyczepione do kości. Dlatego dłuższe przebywanie w jednej pozycji, wyczerpujące ćwiczenia, a nawet długi spacer powodują zmęczenie i mogą wpływać na zniekształcenie postawy. Ruchy trzylatka są mało skoordynowane, angażują całe ciało lub duże grupy mięśni. Dziecko porusza się niezgrabnie, ma często trudności z zachowaniem równowagi, z trudem pokonuje przeszkody. Jeśli w trakcie ćwiczenia nie może wyzbyć się lęku, nie należy go zmuszać do wykonania zadania przekraczającego jego możliwości fizyczne lub psychiczne.

ZAJĘCIA RYTMIKI

Prowadzone są raz w tygodniu i trwają do 30 minut. Celem zajęć rytmicznych z dziećmi 3-letnimi jest rozwój ich wrażliwości muzycznej. W tym celu pierwszy rok nauki poświęca się na ćwiczenia i zabawy zawierające różnorodne elementy kształtujące dyspozycje ruchowe, słuch i głos dziecka. Na zajęciach będą przeważać ćwiczenia i zabawy ruchowe, tuż za nim słuchanie i śpiewanie piosenek, resztę czasu wypełniać powinny ćwiczenia słuchowe i próby gry na instrumentach perkusyjnych (grzechotka, kołatka). Należy również brać pod uwagę krótkotrwałość uwagi tej grupy dzieci, co zmuszać powinno do częstej zmiany zadań.

NABYWANE UMIEJĘTNOŚCI

Ćwiczenia słuchowe i rytmiczne

Dziecko:

- odróżnia rejestry dźwięków granych na pianinie (niski, wysoki)
- określa czy muzyka jest głośna czy cicha
- rozpoznaje akompaniament szybki i wolny
- odróżnia dźwięki dwóch lub trzech instrumentów perkusyjnych (bębenek, kołatka)
- rozpoznaje melodię znanej piosenki zagranej na pianinie, dzwonkach, itp.
- reaguje na kilka prostych sygnałów muzycznych
- przyswaja sobie w całości lub we fragmentach około 10 piosenek

Ćwiczenia i zabawy ruchowe, tańce

Dziecko potrafi:

- utworzyć koło wiązane
- utworzyć rząd
- ustawić się w pary oraz małe kółeczka

PLAN ZAJĘĆ

Dzieci trzyletnie

1. Śpiew

Słuchanie i śpiewanie piosenek lub ich fragmentów o zrozumiałym tekście i łatwym rytmie w skali d1 -h1

Kształcenie aparatu mowy

- zabawy wspomagające wymowę spółgłosek, które zazwyczaj sprawiają dzieciom trudności, mówienie i śpiewanie słów i krótkich zdań
- spostrzeganie i naśladowanie głosem zjawisk akustycznych

2. Zabawy muzyczno - ruchowe uwrażliwiające na podstawowe elementy muzyki

Zabawy z przerwą w muzyce

Reagowanie ruchem na dźwięki ciche i głośne

Reagowanie ruchem na dźwięki niskie i wysokie

Rozróżnianie tempa „szybko” i „wolno”

Kształcenie poczucia rytmu

- poruszanie się zgodnie z muzyką: chodzenie - ćwierćnuty, próby biegu - ósemki
- klaskanie zgodnie z muzyką - wartości jednolite
- klaskanie prostych słów, krótkich zdań lub fragmentów piosenek w łatwych rytmach

Zabawy rozwijające wyobraźnię

- zabawy na temat śpiewanych piosenek
- bardzo łatwe inscenizacje wybranych piosenek

3. Kształcenie motoryki

- chodzenie i bieganie zgodnie z muzyką
- skoki obunóż
- ćwiczenia sprawności manualnej
- elementy taneczne - kolo, pary, obroty wokół własnej osi

DZIECI CZTEROLETNI

ROZWÓJ PSYCHOFIZYCZNY

Czterolatki pod względem rozwoju psychofizycznego, sprawności i umiejętności ruchowych niewiele różnią się od swych młodszych kolegów. Odczuwają mocną potrzebę ruchu i dążą do wspólnej zabawy z rówieśnikami. Odznaczają się nieco większą wytrzymałością i umiejętnością skupienia uwagi, mimo to wysiłek ich nadal jest krótkotrwały.

Zajęcia z rytmiki prowadzone są raz w tygodniu i trwają 30 minut. Formy umuzykalniania pozostają nadal te same, zmieniają się jedynie proporcje czasowe pomiędzy nimi. Umiejętność dłuższego skupienia uwagi pozwala na poświęcenie więcej czasu na śpiewanie i słuchanie piosenek, nie ma bowiem potrzeby wprowadzania nieustannych zmian pobudzających zainteresowanie dzieci.

NABYWANE UMIEJĘTNOŚCI

Ćwiczenia słuchowe i rytmiczne

Dziecko:

- rozpoznaje rejestr wysoki, niski, średni

- odróżnia dynamikę o różnym natężeniu (głośno, cicho, średnio)
- określa tempo szybkie wolne i średnio szybkie
- wykonuje prosty rytm piosenki lub tańca za pomocą klaskania, stukania, gry na instrumentach perkusyjnych
- rozpoznaje i określa charakter muzyki (skoczna, smutna, wesoła)

Ćwiczenia i zabawy ruchowe, tańce

Dziecko potrafi:

- ustawić się w kole, w dwóch kołach, rzędzie, szeregu, parach, w luźnej grupie
- utrzymać równowagę przy ćwiczeniach z przyrządami, skokach, obrotach, itp.
- wykonywać dwie czynności jednocześnie (koordynacja ruchowa)
- skoki, podskoki, krok dosuwany w przód, boczny cwał
- rzucać, chwycić, toczyć i odbijać piłkę
- bawić się w oparciu o treść piosenek, obserwacji otoczenia, itp.
- improwizować ruchem na zadany temat (liście, wiatr, postacie, zwierzęta)
- zatańczyć poznane tańce

PLAN ZAJĘĆ

Dzieci czteroletnie

1. Śpiew i ćwiczenie słuchowo - głosowe

Śpiewanie piosenek o zrozumiałym tekście i łatwym rytmie w skali d1 -h1 zbiorowo i indywidualnie

Doskonalenie aparatu mowy

- dbałość o prawidłowy oddech i dokładne wymawianie tekstu
- mówienie tekstu szeptem
- naśladowanie w zabawach różnych zjawisk akustycznych

2. Zabawy muzyczno - ruchowe uwrażliwiające na podstawowe elementy muzyki

Reagowanie ruchem na dźwięki niskie, średnie i wysokie; ciche i głośne oraz coraz głośniejsze i coraz cichsze

Chodzenie i bieganie zgodnie z muzyką - rytm ćwierćnut i ósemek

Próby przyśpieszania i zwalniania tempa - określenia „coraz prędzej” i „coraz wolniej”

Próby zaznaczania ruchem początku taktu

Kształcenie poczucia rytmu

- realizowanie rytmizowanych tekstów klaskaniem lub na instrumentach perkusyjnych

- realizowanie klaskaniem lub na instrumentach perkusyjnych rytmu piosenki złożonej

z ćwierćnut i ósemek

Zabawy rozwijające wyobraźnię

- ilustrowanie ruchem treści wybranych piosenek

- zabawy typu „opowieść ruchowa” na temat śpiewanej uprzednio piosenki, aktualnych przeżyć dzieci, pór roku itp.

3. Kształcenie motoryki

- chodzenie, bieganie, podskoki obunóż

- próby podskoków, skoki galopowe

- elementy taneczne - podskoki lub skoki galopowe w parach oraz po obwodzie koła

DZIECI PIĘCIOLETNIE

ROZWÓJ PSYCHOFIZYCZNY

Pomiędzy czwartym a piątym rokiem życia dziecka obserwuje się wyraźny skok rozwojowy. Wyraża się on przyrostem siły mięśniowej, rozwojem pamięci i uwagi. Dzieci 5 -letnie są zręczne, zwinne, samodzielne i odważne. Zwiększa się rola świadomości w ich postępowaniu, rozszerza się krąg zainteresowań, budzi chęć współzawodnictwa. Pięciolatki chętnie współdziałają z rówieśnikami, są wrażliwe na opinię otoczenia., ich zabawy wyrażają różnorodne przeżycia i zainteresowania, coraz częściej wybiegają tematycznie poza najbliższe otoczenie. W zajęciach z pięciolatkami rozszerza się zasób podawanych wiadomości, repertuar piosenek, wzbogaca się strona ruchowa.

Zajęcia rytmiki w tej grupie wiekowej odbywają się raz w tygodniu i trwają 30 minut. Zajęcia zawierają zazwyczaj trzy elementy: ruch, śpiew i ćwiczenia słuchowo-rytmiczne. W miejsce dotychczasowych zagadek słuchowych wprowadzana jest systematyczna nauka słuchania muzyki i gry na instrumentach perkusyjnych, wzbogacona wiadomościami teoretycznymi.

NABYWANE UMIEJĘTNOŚCI

DZIECI PIĘCIOLETNIE

Ćwiczenia słuchowe i rytmiczne

Dziecko:

- swobodnie określa 3 rejestry wysokości dźwięków, trzy rodzaje tempa, dynamiki
- podaje liczbę zwrotek słyszanej piosenki, określa jej budowę oraz elementy tworzące piosenkę (słowa, melodia, rytm, akompaniament)
- rozpoznaje akompaniament do marsza, biegu, podskoków, walca, krakowiaka, itp.
- określa prostymi słowami charakter słyszanej muzyki
- wykonuje rytm piosenki lub tańca w różny sposób (np.. klaskaniem, stukaniem)
- rozpoznaje dźwięk instrumentów przedszkolnych

Ćwiczenia ruchowe, tańce

Dziecko potrafi:

- poruszać się sprężysto unosząc kolana w czasie marszu, biegu i podskoków
- stawiać stopy „z palców”, a przy wszelkiego rodzaju skokach elastycznie uginać kolana
- poruszać się cwałem, galopem, podskokami, skokami obunóż do przodu, tańczyć walca
- właściwie reagować na słyszana muzykę
- zatańczyć poznane tańce

PLAN ZAJĘĆ

Dzieci pięcioletnie

1. Śpiew i ćwiczenie słuchowo - głosowe

Śpiewanie piosenek o zrozumiałym tekście i łatwym rytmie w skali d1 -c2

Doskonalenie aparatu mowy

- mówienie krótkich zwrotów, zdań, wyliczanek itp. w odpowiednim rytmie

(łącznie z grą na instrumentach perkusyjnych i z zabawami ruchowymi)

Kształcenie słuchu muzycznego i pamięci muzycznej

- rozróżnianie dźwięków wysokich, niskich i średnich

- rozpoznawanie zjawisk akustycznych i źródeł ich wydobywania

- śpiewanie krótkich melodii z łatwym tekstem intonowanym od podanych dźwięków

w obrębie oktawy razkreślnej

- rozpoznawanie piosenek na podstawie melodii nuconej lub granej

- rozpoznawanie piosenek na podstawie rytmu

2. Zabawy muzyczno - ruchowe

Ćwiczenia i zabawy wyrabiające poczucie tempa: chodzenie, bieganie oraz przyspieszanie i zwalnianie tempa ruchu zgodnie z muzyką

Zabawy wyrabiające poczucie metryczne

- wyczuwanie i pokazywanie ruchem początku taktu dwu-, trzy- i czteromiarowego

Zabawy oparte o rytm krótkich tekstów - wyliczanek, wierszyków

Realizacja rytmu wybranych piosenek lub ich fragmentów na instrumentach perkusyjnych lub krokami w łatwym układzie przestrzennym

Zabawy rozwijające wyobraźnię i inwencję twórczą

- inscenizowanie wybranych piosenek z podziałem na role

- „opowieść ruchowa” wysnuta z treści piosenki, aktualnych przeżyć dzieci lub pór roku itp.

- wyrażanie ruchem nastroju słyszanej muzyki po jej ustaniu - tworzenie figur

(tryb dur, moll)

3. Kształcenie motoryki

- ćwiczenia i zabawy wyrabiające orientację w przestrzeni - tworzenie koła, par, prowadzenie

węża po sali itp.

- prawidłowa postawa w chodzeniu, bieganiu i podskokach

- elementy taneczne: skoki obunóż, podskoki, skoki galopowe, cwał boczny, przenoszenie

ciężaru ciała z nogi na nogę, w przód i w tył oraz na boki

- zabawy o charakterze tanecznym z zastosowaniem chodzenia, biegu, cwału lub podskoków

- klaskanie z ruchem kolistym ramion

DZIECI SZEŚCIOLETNIE

ROZWÓJ PSYCHOFIZYCZNY

Aby sprostać wymaganiom szkoły, dzieci muszą osiągnąć wystarczający poziom rozwoju umysłowego i psychofizycznego, określany mianem dojrzałości szkolnej.

Na całość pojęcia dojrzałości szkolnej składają się różnorodne cechy:

umiejętność skupienia uwagi, trwałość i pojemność pamięci, myślenie

przyczynowo-skutkowe, zrównoważenie uczuciowe i sprawność fizyczna.

Sześciolatki odznaczają się dużą potrzebą ruchu, ich ruchy są bardziej precyzyjne i celowe. W tym wieku rozwijają się duże grupy mięśniowe, ustalają

naturalne krzywizny kręgosłupa, wzmacniają kończyny. Wzrasta krąg

zainteresowań poznawczych, uwaga mimowolna przekształca się w dowolną, zaś

myślenie z konkretnego w abstrakcyjne. Rozwijają się procesy hamowania.

Reakcje nerwowe charakteryzuje jeszcze chwiejność i nietrwałość wynikająca z

bardzo wrażliwego na wszelkie przeciążenia układu nerwowego. Przemęczeniu

zapobiega częsty odpoczynek oraz zmiana ilości i jakości bodźców.

Zajęcia rytmiki w grupie sześciolatek odbywają się raz w tygodniu i trwają 30 minut. W swej treści niewiele odbiegają od zajęć z grupą dzieci pięcioletnich.

Formy umuzykalnienia pozostają nadal te same, zmieniają się jedynie między nimi proporcje czasowe na korzyść śpiewania piosenek, gry na instrumentach,

słuchania muzyki i improwizacji. Nabyte w poprzednich latach nauki wiadomości

rozszerzają się przez wprowadzenie nowych pojęć muzycznych.

NABYWANE UMIEJĘTNOŚCI

Ćwiczenia słuchowe i rytmiczne

Dziecko:

- odróżnia tempo, dynamikę, rejestry w muzyce oraz prawidłowo określa kierunek linii

melodycznej

- rozpoznaje znane piosenki i tańce

- określa nastroje słyszanej muzyki, odtwarza je ruchem lub rysunkiem

- rozpoznaje budowę AB, ABA, ABC w piosenkach i tańcach

- rozpoznaje i właściwie określa metrum dwu -trzy i czteromiarowego

- wykonuje w różny sposób tematy rytmiczne

- gra na instrumentach perkusyjnych z zestawu przedszkolnego oraz rozpoznaje ich dźwięk

- improwizuje głosem proste melodie do podanych tekstów, układa własne motywy rytmiczne

Ćwiczenia ruchowe

Dziecko potrafi:

- estetycznie poruszać się przy różnego rodzaju marszach, biegach, podskokach, skokach

- dostosować rodzaj ruchu do słyszanej muzyki

- reagować na różne sygnały hamowaniem i pobudzaniem ruchu oraz ustawieniem się

w sali z zachowaniem różnych odległości

- posługiwać się różnymi rekwizytami w zabawach i ćwiczeniach

- krok krakowiaka, polki, walca bez obrotów oraz inne kroki tańców ludowych

- podać proste propozycje interpretacji ruchowej piosenek

Repertuar piosenek

Dziecko:

- udoskonala wykonania piosenek poznanych w poprzednich latach

- zna około 25 nowych piosenek
- śpiewa zespołowo, indywidualnie i w małych grupach z zachowaniem właściwej dynamiki, artykulacji i tempa
- prawidłowo operuje oddechem

PLAN ZAJĘĆ

1. Śpiew i ćwiczenie słuchowo - głosowe

Śpiewanie piosenek w skali c1 -d2 zbiorowo i indywidualnie

Doskonalenie aparatu mowy

- mówienie krótkich tekstów w odpowiednim rytmie

(łącznie ze śpiewem i grą na instrumentach perkusyjnych)

Kształcenie słuchu muzycznego i pamięci muzycznej

- rozróżnianie śpiewanych dźwięków wyższych i niższych
- śpiewanie gamy durowej z powszechnie znanymi tekstami
- śpiewanie melodii trójdźwięków durowego i mollowego
- pokazywanie kierunku linii melodycznej wznoszącej i opadającej w pochodzie sekundowym
- śpiewanie krótkich melodii z łatwym tekstem intonowanych od podanych dźwięków
- improwizowanie melodii do podanych tekstów
- rozpoznawanie piosenek na podstawie melodii nuconej lub granej, względnie

granego na bębnie

Słuchanie krótkich utworów muzycznych o różnym charakterze

2. Zabawy muzyczno - ruchowe

Realizacja ruchem zmian tempa, rytmu i dynamiki

Ćwiczenia poczucia metrycznego

- wyczuwanie i zaznaczenie ruchem początku taktu dwu-, trzy- i czteromiarowego,

umiejętność policzenia miar taktu (takt wypełniony ćwierćnutami) oraz zobrazowanie

tego ułożenia odpowiednią ilością klocków

Realizacja ćwierćnut, ósemek w zabawach (np. „Dwa pociągi”, „Dwa zegary”)

Realizowanie rytmizowanych tekstów, rytmu piosenek na instrumentach perkusyjnych, klaskaniem lub krokami

Realizowanie rytmów jednotaktowych złożonych z ćwierćnut, ósemek, półnut, pauzy ćwierćnutowej oraz ugrupowań rytmicznych

Pokazywanie ruchem początku i zakończenia frazy muzycznej

Zabawy rozwijające wyobraźnię i inwencję twórczą

- improwizowanie ruchu w określonym rytmie, np. w zabawach z podziałem na grupy

- inscenizowanie piosenek według pomysłów dzieci

3. Kształcenie motoryki

Ćwiczenia sprawności ruchowej i estetyki ruchu

- prawidłowe stawianie nóg w chodzeniu, bieganiu, podskokach z zachowaniem prawidłowej postawy ciała

- ćwiczenia rąk - klaskanie z kolistym prowadzeniem ramion

Zabawy taneczne

- elementy taneczne - cwał boczny, podskoki, zaskoki obunóż, przytup, galop, przenoszenie ciężaru ciała z nogi na nogę, w przód i w tył oraz na bok

Opracowanie:

Dorota Piechocka

